



# FORN VÄNNEN

JOURNAL OF  
SWEDISH ANTIQUARIAN  
RESEARCH

---

En cirkumpolär konferens

Moberg, Carl-Axel

Fornvännen 1959(54), s. 50-51

[http://kulturarvsdata.se/raa/fornvannen/html/1959\\_050](http://kulturarvsdata.se/raa/fornvannen/html/1959_050)

Ingår i: [samla.raa.se](http://samla.raa.se)

ett konstlat sätt förändras. Den enda utvägen är att studera och tillämpa de möjligheter till justering av förhållandena som exemplifieras i naturen. För att ge en så ömtålig bergart som den ovannämnda hållristningsytan i Ekenberg bästa möjliga skydd borde man täcka det blottade berget med ett tunt lager jord — en åtgärd som dock för närvarande kan förefalla alltför drastisk.

De anförda två exemplen visa, att förhållandena från fall till fall kunna variera högst avsevärt. Endast genom en undersökning av bergart och lokala vittringsförhållanden kan slutsatser dragas för bästa möjliga skydd mot vittring på en hållristning.

*Arne Strömberg*

## EN CIRKUMPOLÄR KONFERENS

Den 19—21 maj 1958 hade etnografiska avdelningen vid Nationalmuseet i Köpenhamn inbjudit ett antal etnografer, arkeologer och antropologer från Nordamerika, Sovjetunionen och Norden för diskussion av sådana företeelser, som är gemensamma för de arktiska och angränsande områden av Europa, Asien och Amerika. Sådana överläggningar har länge ansetts önskvärda, och den nu hållna får närmast anses vara förverkligandet av ett förslag, som Knud Rasmussen framlade på 1930-talet. De mycket livliga diskussionerna fördes till en början i anslutning till en serie föredrag, som behandlade de cirkumpolära problemen översiktligt med utgångspunkt i tur och ordning från Grönland, Kanada, Alaska, Sibirien och Nordeuropa.

Ett ur nordisk synpunkt särskilt intressant bidrag var A. P. Okladnikovs redogörelser för resultatet av undersökningar i Östra Sibirien. Han menar sig nämligen där kunna iakttaga bl. a. inslag, som närmast låter sig jämföra med företeelser i Nordskandinavien. Frågan torde vara värd att begrundas närmare. Avstånden är i varje fall inget avgörande hinder — därav fick man ett starkt intryck genom vad deltagarna i övrigt kunde redovisa av långväga kontakter i dessa nordliga områden.

Mötet beslöt att uttala sig för önskvärdheten av intensifierat studium av kontakter mellan Skandinavien och de sovjetiska områdena under yngre stenålder och bronsålder. Detta var en av många punkter i en resolution, som skulle dels tillställas berörda instanser i deltagarnas länder, dels underställas det permanenta rådet för de internationella kongresserna för antropologiska och etnologiska vetenskaper. Förslagets huvudpunkter gällde upprättande — inom ramen för nämnda kongress — av en internationell kommitté för antropologiskt, arkeologiskt och etnologiskt studium av de arktiska områdena. Nationella kommittéer skulle bildas i Kanada, Danmark, Finland, Norge, Sovjetunionen, Sverige och U. S. A. Särskilt skulle man söka organisera fortsatta internationella möten samt utge publikationer. Som ett angeläget syfte nämndes att söka åstadkomma större enhetlighet i terminologi och kronologiska system inom de berörda områdena. Detta var ett önskemål,

som ideligen aktualiserades under förhandlingarna, vilka otvivelaktigt på just denna punkt bör ha varit mycket nyttiga för alla deltagare vid denna i sin klara målsättning och disposition utomordentligt välorganiserade konferens.

Från svensk sida deltog förutom undertecknad förste antikvarie Sverker Janson från Riksantikvarieämbetet och Statens Historiska Museum.

*Carl-Axel Moberg*

## SVENSKA FORNMINNESFÖRENINGEN 1958

Svenska Fornminnesföreningen har under 1958 anordnat fyra sammanträden och en visning, alla i Statens Historiska Museum, samt en vårutfärd. Styrelsen har sammanträtt fyra gånger: 20 februari, 3 mars, 28 april och 23 oktober. Antalet medlemmar har under året något ökat och uppgår till 419 (1957 412), därav 11 hedersledamöter och 22 ständiga ledamöter.

Vid årsmötet den 3 mars ägde först de ordinarie föreningsförhandlingarna rum. Sedan sammanträdet efter en kort ajournering återupptagits, hälsade ordföranden professor Birger Nerman Deras Majestäter Konungen och Drottningen, vilka anlänt, välkomna. Ordföranden ägnade därefter några minnesord åt föreningens nyligen bortgångne medlem förste bibliotekarien Adolf Schück och erinrade om hans betydelsefulla och idérika forskargärning och hans förtjänstfulla verksamhet inom föreningen, bl. a. under många år som andre sekreterare. Ordföranden tillkännagav så, att styrelsen beslutat tilldela antikvarien Hans Hansson Hildebrandspriset för hans viktiga och resultatrika medeltidsarkeologiska undersökningar rörande Stockholm, främst doktorsavhandlingen 1956 »Stockholms stadsmurar»; dr Hansson mottog priset ur Konungens hand. Därefter höll antikvarien Gunnar Ekelund föredrag över ämnet: »En nytutgrävd 'kungshög' i Tjust». Som avslutning visades en samling färgbilder från föreningens utfärd till Tjust i maj 1956.

Vid årsmötet omvaldes samtliga styrelseledamöter samt revisorerna och revisorssuppleanterna.

Styrelsen består alltså fortfarande av följande personer:

Ordförande: professor Birger Nerman, Stockholm.

Vice ordförande: professor Sten Karling, Stockholm.

Sekreterare: befattningen som sådan skulle tills vidare ställas vakant.

Andre sekreterare: fil. dr K. E. Sahlström, Stocksund.

Skattmästare: kapten Bertil Sterner, Stockholm.

Övriga styrelseledamöter: fil. lic. Henrik Alm, Stockholm, rådmän Kurt Espersson, Stockholm, landsantikvarie Olle Källström, Gävle, lektor Gösta Langenfelt, Bromma, förste antikvarie Andreas Oldeberg, Stockholm, verk-mästare Alfred Steijer, Stockholm, disponent Herman Svenngård, Kungsängen och direktör Wilhelm Wahlgren, Stockholm.

Revisorer: förste byråsekreterare Gerhard Horn och antikvarie Gustaf Adolf Hellman. Revisorssuppleanter: fröken Greta Nordström och fil. lic. Lili Kaelas.